SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.
Voor 12 maanden . . . . . . ƒ 16.—
" 6 maanden . . . . . . " 8.50.
" 3 maanden . . . . . . " 18.00.

No. 27.
ZONDAG 2 JULIJ.
1854.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
Voor iedere regel . . . . . ƒ 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIEN.

De PREDIKBEURTEN in de week, gedurende de maand Julij, zullen bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente* alhier, gehouden worden WOENSDAGS AVONDS den 12den en den 26sten e. k.

Het HOOFDBESTUUR der *Maatschappij tot uitbreiding van het Christendom onder de Slaven en verdere Heidensche bevolking* der kolonie *Suriname*, Afdeeling *Paramaribo*, zich voorstellende, om het *Vijf-en-twintig* jarig bestaan dier Maatschappij op den 4den Julij e. k. feestelijk te vieren, heeft de eer, alle ingezetenen uit te noodigen, dat feest, hetwelk in de kerk der *Moravische Broedergemeente* alhier, des voormiddags ten 9 ure, zal plaats hebben, met hunne tegenwoordigheid te vereeren.

C. M. MOES,
Voorzitter.
H. C. FOCKE,
Secrs.

NB. Na het eindigen der feestviering zal er ten behoeve der Maatschappij worden gecollecteerd.

Heden in den vroegen morgen overleed alhier, na een smartelijk lijden mijn eenigste en innig beminde Broeder JOHAN ALBERT CONSTANT VAN DER SPIJK HUSKUS in den ouderdom van 22 jaren en 3 maanden.

Demerarij, 9 *Junij* 1854.
E. C. HUSKUS.

Strekkende deze tot Algemeene Kennisgeving. [9418]

Worden bij inschrijving tegen *Kontante betaling* te koop aangeboden:
26 vaten *SUIKER*,
van plantaadje *Voorburg.*
De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten huize van Dr. H. ROIJER, tot den 8sten dezer, des middags ten 12 ure.
Zullende de *suiker* (het hoogste bod goedgekeurd zijnde), gedurende den aanstaanden *Spring*, voor rekening en risico van den kooper van plantaadje moeten worden afgehaald.

DE SUIKER IS OP HET EFFECT TE BEZIGTIGEN. (9419)

(10142) A. SALOMONS, Vendumeester zal WOENSDAG e. k. verkoopen:
Vaten SPEK, eenige HOORNBEESTEN, 1 en 1½ duim WANE PLANKEN en voor rekening dien het mogte aangaan:
70 balen *RIJST*.

Dingsdag den 11 Julij e. k
(in plaats van op Woensdag den 5 Julij) 's namiddags 4 uren, zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS, ten sterfhuize van wijlen den Heer A. MAC INTOSH verkoopen:
Welonderhoudene *MEUBELEN*, waaronder een extra *PIANO*, Pleet- en Glaswerk, Aardewerksche Tafel- en Porc. Thee-Serviesen, fijne Dranken, Boekwerken, 1 Tilbury en 1 Boerenwagen, enz. enz.

Alsmede:
Het *HUIS* en *ERF* gelegen aan den *Waterkant*, La. A. No. 100.

De *GOEDEREN* zijn twee dagen vóór en op den verkoopdag te bezigtigen en de bewijzen van eigendom en veilconditien van gemeld Huis en Erf, liggen ter inzage bij genoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 25 *Junij* 1854.
(10144) D. C. MUNRO qq.

Vermist of ontvreemd:
Een *karetten bril* met blaauwe glazen.
Die dezelve ter dezer Drukkerij bezorgt zal beloond worden. [10145]

Bij inschrijving te koop:
Pl. m. 300 *Hoornbeesten*,
(*groot en klein*), zich bevindende op de Weilanden *Friendship*, *Totness*, te *Coronie*, alwaar dezelve te bezigtigen zijn.
De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, ten kantore van den ondergeteekende, tot en met WOENSDAG den 12 Julij des morgens om 12 ure.
Nadere informatie omtrent de voorwaarden, is te bekomen bij
(10146) D. C. MUNRO qq.

Attentie.

De ondergeteekende wonende aan de *Weidestraat* in het Huis La. D No. 766, beveelt zich aan, tot het op nieuw opmaken van **allerhande soorten *Heeren* en *Dames* STROOHOEDEN**, zoo wel, tot het vervaardigen van ***Panama-* en *Curaçaosche Stroo dito* naar welk model men ook verlangt,**
Belovende eene *prompte bediening*.
(10147) JANETTE GOUVERNEUR.

In het Hôtel LYONS
zijn thans eenige *ruime* en *luchtige* **KAMERS** onbezet, welke tegen *matige prijzen*, met bijlevering van Kost, in HUUR te bekomen zijn.— Er zijn thans maatregelen genomen om op *zeer billijke voorwaarden KOSTGANGERS* aan te nemen. [10148]

Eenige 100 bossen Inlandsche 14 voets. *Suikervaten Hoepels* tegen ƒ 2,50 per bos en eenige staande *Watervaten* en *Schuimvaten* van 300 tot 600 gallons, bij
(10149) *J. H. KRUSE*

LUGARD & COMP.

hebben ontvangen en bieden te koop aan:
Versche Provisien,
alle soorten SCHOENEN en veel meer andere *Goederen*.
[10150] *Paramaribo*, den 1 *Julij* 1854.

Aangebragt per het schip *Josine Louise* Kapt. J. H. FEKKES en vroegere arrivementen en voor *civiele prijzen* te bekomen bij

GEBRS. REELFS,

Boter, Worst en Saucijsjes, Rolpens, Zuurkool, extra Zoutvleesch en Rookspek. HAMMEN, Zoetemelksche en Leidsche KAZEN, Saucijs de Bologne en gerookt Vleesch in blik, diverse soorten gebraden *VLEESCH* en *GROENTEN*, versche en gerookte *ZALM*, Sardines, Vinken, Lijsters, Patrijzen, Haze Peper in blik, Olijven en Augurkjes. *Fransche*, *Engelsche* en *Dusseldorper* MOSTERD, groene en zwarte Thee, gedroogde Vruchten, O. I. Gember, versche TRUFFELS, Specerijen, *Broodsuiker*, Banket, groene Erwten, Gort, Stokvisch, Salade Olie, Wijn-Azijn, compositie Kaarsen, **HAVANA SIGAREN.**
Een assortiment ***Manufacturen.***
Hooge, lage, verlakte en stoffe Heeren **Schoenen.**
Roode, Madera, Port, Champagne en Rhijn Wijn. Mousserende HOCHHEIMER, Bier in oxhoofden, Genever, Brandewijn, fijne Likeuren, Bessen Genever, Sirop de Punch, Zwitsersche Extract d'Absinth.
Dakligchels en Pannen, Steenen, Kalk en Cement, Hollandsche Deelen en Latten, Pitch Pine Planken.
Geteerd Touw, Visschers- en Bindgaren.
Kroonpik, Harpuis, Wijn-, Bier- en Visscherskurken.
Glasruiten, gesorteerd.
Plat, rond, en vierkant IJZER in soorten, diverse IJZERWAREN, enz. enz. (10151)

J. G. FONSECA FZ.

heeft in *commissie* ontvangen per het schip *Josine Louise* Kapt. FEKKES:
Mans, Jongens en Kinderen Ital. Stroo HOEDEN, Breede dito voor Dames en Meisjes, Opgemaakte dito voor Kinderen.
Fijne INDIANA, Idem JACONETS, **Gekleurde *Tarlatan*, O. I. *Nanking*, wit *Piqué*,** Gekleurde MOUSSELINE, Zijden zwarte MOIRÉ, Fransche MERINOS 1⅛ breed, Extra donker blaauw LAKEN, BUCKSKIN en CACHEMIRE in soorten, zwart, wit- en blaauw CRÊPE, Allerhande soorten Geb. Dames ZAKDOEKJES, Dames en Heeren zwarte HANDSCHOENEN, Zwarte MITAINE, Groote Dames OMSLAGDOEKEN en vele andere
Modewaren.
[10157]

Aangebragt per de *Ladij of the Night* en te bekomen bij

G. P. EMANUELS,

Supra fine BLOM, Ajuin, BAKKELJAAUW in drums vaten, **halve vaten Family Market Beef, *Haring*, *Reuzel* in tobbetjes, vaten *GROF ZOUT*, *Pik* en *Teer*, kistjes *Pruim-Tabak*.**
Nog Voorradig:
SPEK, kistjes Smeerkaarsen, Eng. ZEEP, pullen Patent- en Lijn OLIE, **VERFWAREN, SPIJKERS,** 1 en 1½ duims P. P. PLANKEN, DAKLEIJEN, vaten PALE ALE, kelders ***Brandewijn* en *Jenever*,** Diverse andere *DRANKEN* en **CHAPMAN'S**
Worm-mixture.
(10158) *Paramaribo*, den 30 *Junij* 1854.

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 1 JULIJ 1854.

Latere tijdingen van Barbados, door ons in den loop dezer week ontvangen, bevestigen maar al te veer hetgeen wij in ons vorig nummer aangaande de aldaar heerschende Cholera vermeldden. Volgens dezelve was de ziekte geenszins aan het wijken, maar bleef zij integendeel op vreesselijke wijze, onder de bevolking woeden en eene schrikkelijk toenemende verwoesting aanrigten. In de stad maakte zij dagelijks van 200 tot 300 slagtoffers; en werd omtrent de sterfte in het binnenland de meest mogelijke geheimhouding in acht genomen. — Doodkisten waren niet in genoegzame hoeveelheid te bekomen, daar het niet doenlijk was, aan de elkander spoedig opvolgende aanvragen te voldoen. — Men kan zich schier geen denkbeeld vormen van de ontzettende toeneming der sterfte gevallen, welke binnen drie weken ongeveer drie duizend bedroegen. Niemand gaat er begraven en men ziet slechts de voerlieden met karren, waarop 4 tot 6 lijken in eens geplaatst zijn. — De oorzaak dezer ziekte wordt gezocht in het gebruik van bronwater in plaats van regenwater; waartoe men moest overgaan, doordien het er in zes maanden niet geregend had. De hitte was ondragelijk en de veelvuldige stof op de straten maakte het zeer onaangenaam. — Te half tien ure 's morgens worden de winkels geopend en 's namiddags vier uren gesloten, ten einde de klerken in de gelegenheid te stellen en den tijd te geven baden te gebruiken en zich door den arbeid niet te overspannen. Deze ramp deed zich evenwel niet alleen ondervinden, men ging daarenboven gebukt onder den druk eener heerschende schaarschte aan levensmiddelen. — Woensdag de 14 Junij was als algemeene biddag gevierd geworden.

Het voornaamste nieuws per mail aangebragt is de belegering van Silistria door de Russen. De Turken hebben zich hierbij dapper te weer gesteld en hunne stelling behouden. De vloot der geallieerden hebben de forten te Hango gebombardeerd en vernield.

In Griekenland was de bestaande staat van zaken geenszins voldoende te noemen. — Koning OTTO vindt zich door de houding van Frankrijk en Engeland zeer in het nauw gebragt, en ziet zelfs zijn troon daardoor bedreigd. — Men wil dat prins LUCIEN MURAT tot Koning van Griekenland zal worden uitgeroepen.

De geallieerde vloot maakte zich gereed tot de belegering van Sebastopol.

In Noorwegen nam de lepra zoo hevig en snel toe, dat men de vrees koesterde dat zij eene algemeene ziekte zoude worden, even als in de middeleeuwen.

Uit Groningen wordt thans als vervolg op wat vroeger gemeld is omtrent het eten van paardenvleesch medegedeeld, hetgeen in de algemeene vergadering van de vereeniging tegen het pauperisme aldaar, door den Heer ALI COHEN is bekend gemaakt als het resultaat van zijne onderzoekingen daaromtrent, en waaruit blijkt, dat dezen winter althans het paardevleesch daar bij duizende ponden door den minderen man is gebruikt, dat het tegen 3 à 4 c. het ½ N. pond een zeer gewild artikel was, dat zeer waarschijnlijk ook veel paardevleesch wordt gegeten, dat afkomstig is van dieren, die door ziekten zijn gestorven, en dat er ook van dat vleesch gerookt wordt, om het later, denkelijk onder een anderen naam, in den handel te brengen. Wijders is gebleken, dat ook het artikel katten zeer gewild was, hebbende men voor de rompen, naar mate van de vetheid der dieren, 5 à 10 c. betaald, zóó dat door een enkel huisgezin b. v. niet minder dan eenige honderd afgestroopte katten werden opgekocht, in den schoorsteen gerookt en vervolgens regelmatig opgegeten.

Het kwam niet twijfelachtig voor, of bij nauwkeurig onderzoek zou men in andere groote steden van Nederland dezelfde ervaringen kunnen opdoen, ervaringen die voor de kennis van den waren staat der volksvoeding in Nederland als alleszins belangrijk moeten beschouwd worden.

Uit Londen schrijft men dd. 18 Mei jl. het navolgende:

Het gerucht wegens eene te Dublin heerschende gisting blijkt zeer overdreven geweest te zijn. De zaak komt op het volgende neder. Il. Maandag werd in de Rotunda aldaar eene vergadering van Roomsche-Katholijken gehouden, om te protesteren tegen het door het Lagerhuis besloten onderzoek naar de kloosters- en monniken-inrigtingen in dit rijk. De Lord-Mayor was voorzitter en alles bleef rustig, tot dat Dr. MARSHALL aan het woord kwam en zich zeer hevig uitliet over eene rede, onlangs door Prins ALBERT aan den maaltijd der zonen van geestelijken der gevestigde kerk in Londen-taveren uitgesproken. Volgens de verslagen in de dagbladen had de Prins daar woorden gebezigd, welke hoogst beleedigend voor de Roomsch-Katholijke kerk en hare geestelijkheid waren. Die Koninklijke persoon, zeide Dr. MARSCHALL onder anderen, moest zich herinneren, hoe de geschiedenis leert dat vreemdelingen, welke zich achter den troon plaatsen om zich met zaken der regering te bemoeijen, met verbanning uit het land dat hen aangenomen heeft, gestraft werden. De voorzitter wendde gedurende langen tijd vergeefsche pogingen aan om den geestelijke tot zwijgen te brengen, wiens beleedigende taal hij niet langer wilde dulden. Verscheidene andere sprekers voerden nog, in verschillenden geest, het woord, maar ten slotte liep alles rustig af.

Naar aanleiding van hetzelfde genoemd parlementsbesluit is gisteren ook in deze hoofdstad eene vergadering van Roomsch-Katholijke geestelijken en leeken, onder het voorzitterschap van Dr. JERVES, gehouden. Het eerste voorstel, door den Heer KERTSCHENER gedaan en algemeen goedgekeurd, strekte om te verklaren, dat de in het Lagerhuis aangenomen motie van den Heer CHAMBERS uiterst beleedigend voor de Roomsch-Katholijken en eene zware inbreuk op de huiselijke regten was. Heviger liet zich, bij de ondersteuning van dit voorstel, de Heer WARTON uit; de Engelsche Katholijken, zeide hij, zouden zich aan zoodanige beleedigingen als Prins ALBERT hun aangedaan had niet onderwerpen, en werd hunne hoop op het verkrijgen van regt hier te leur gesteld, dan moesten zij naar hulp bij hem uitzien, die steeds de grootste belangstelling in den bloei der kerk aan den dag legde, namelijk Keizer NAPOLEON. De spreker ging nog verder, door te zeggen, dat de Katholijken, als zedelijke middelen hun niet baten mogten, de toevlugt tot stoffelijke middelen nemen moesten, om bemoeijing met hunne geestelijke orden te beletten, die alleen in staat waren de heerschende ondeugden des tijds het hoofd te bieden. Ten slotte werd tot indiening van een vertoog aan het Huis der Gemeenten besloten, tot sterke afkeuring van de benoeming der bewuste commissie van onderzoek.

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 2 Julij 1600. De gedenkwaardige slag bij Nieuwpoort vond op dezen dag plaats. Prins MAURITS van Nassau behaalt als veldheer en overwinnaar eenen onsterfelijken roem. De Spaanschen lijden eene volkomene nederlaag. De groote Mendora valt als krijgsgevangene in handen der overwinnaars. De zon van geluk, die zoo lang voor de Nederlanders getaand had, begint aan den horizont te glimmen en kweekt eene zachte hoop in de harten der zoolang zwaar verdrukte Nederlanders.

Maandag 3 — 1755. AREND FOKKE SIMONSZOON geboren. Hij werd later de zoo beminde Nederlandsche boertige schrijver. Verscheidene verhandelingen over de meest afgetrokkene denkbeelden; zijn »hoekje van den haard." Reizen door Europa (boertig geschiedkundig verhaald), zijn algemeen bekend en geacht. Hij begon zijn loopbaan als Boekhandelaar, doch van 1794 tot aan zijnen dood (15 November 1812) wijdde hij zich geheel aan de letterkunde toe.

Dingsdag 4 — 1830. Algiers door de Franschen veroverd, na twee volle jaren door den vijand geblokkeerd te zijn geweest, hetwelk ruim vijf-en-twintig millioenen francs aan Frankrijk gekost heeft. Den volgenden dag werd de stad aan den Generaal BOURMONT overgegeven; en men vond er eenen buit van ruim 50 millioen francs waarde.

Woensdag 5 — 1841. WILHELMINA FREDERIKA ANNA ELISABETH MARIA, tweede dochter van Prins FREDERIK der Nederlanden, geboren.

Donderdag 6 — 1554. EDUARD VI van Engeland, sterft. De ongelukkige JOHANNA GRAY, betreedt door intrigues van den Hertog van Northumberland den Engelschen troon. JOHANNA GRAY was de kleindochter van MARIA de zuster van HENDRIK DEN VIII; en het regt van erfopvolging kon aldus berekend worden:

HENDRIK VIII 1e. huwelijk met CATHARINA van Arragon, waaruit gesproten is, ééne dochter genaamd MARIA. Deze dochter vervalt van de erfopvolging, om reden hare ouders door een Pauselijk bevel, hun huwelijk onwettig werd verklaard, als zijnde bloedschendig. Daarop volgt ELISABETH, dochter van ANNA BOLEIJN, wier regt van erfopvolging door de beschuldiging van HENDRIK VIII, en de kort daarop gevolgde ter dood brenging van ANNA BOLEIJN in twijfel kon getrokken worden.

Vrijdag 7 — 1456. Vijf-en-twintig jaren na het ter dood brengen der onschuldige JEANNE D'ARC (eigenlijk DARC), verklaart de Latijnsche Paus CALIXTUS III, het slagtoffer van dweepzucht en verraad voor onschuldig, en het geslagen vonnis voor wederregtelijk en nietig. Een bronzen standbeeld wordt ter eere harer nagedachtenis te Rouaan opgerigt, op dezelfde plek waar de brandstapel stond, die haar verteerde. Door den tijd bezweek dit gedenkteeken; doch NAPOLEON herdacht in 1804 den heldenmoed van dit ongelukkige meisje, en de verpligtingen, die eenmaal het Fransche Koningschap aan haar had. Een gedenkteeken werd er voor haar te Orleans, bij de plaats harer geboorte opgerigt, hetwelk 80,000 francs kostte. Kort daarop vereeuwigde de groote SCHILLER in Duitschland haren roem en nagedachtenis door het heerlijk geschrevene dichtstuk: »*de maagd van Orleans.*

Zaturdag 8 — 1795. De Dauphin van Frankrijk, de zoon van LODEWIJK XVI, aan den booswicht SIMON overgegeven, bezwijkt onder de vreeselijke mishandelingen, in 10-jarigen ouderdom.

FORET.

Regtszaken.

REGTSGEDING IN DE ZAAK VAN DEN MOORD DES GRAVEN ROSSI.

Het hooge hof te Rome heeft eindelijk uitspraak gedaan in de reeds zóó geruimen tijd hangende zaak betreffende de bedrijvers van den moord op graaf Rossi. Wij achten het niet onbelangrijk onzen lezers volgens een der laatst ontvangen bladen de zaak te ontvouwen, zoo als de regter van instructie die aan het hooge Geregtshof heeft voorgelegd. Het geldt hier de misdaad van Majesteit-schennis, gepaard aan moord op den persoon van den graaf Pellegrino Rossi, minister van Staat. De gebeurtenissen hebben zich volgenderwijs toegedragen.

De graaf Pellegrino Rossi, minister van binnenlandsche zaken en van financien bij den Pauselijken Stoel, werd vermoord op den 15 Nov. 1848, op welken dag de zittingen van de kamer der Romeinsche afgevaardigden heropend zouden worden. De kamer hield hare bijeenkomsten in het paleis, genaamd *della Cancellaria*, De hoofdingang van dit gebouw ziet uit op een vrij groot plein, terwijl er een tweede toegang is in eene smalle straat, genaamd Vicolo dei Lentari. Van tien ure des morgens af hield de burgerwacht het paleis en de beide toegangen bezet; bovendien werden eenige andere manschappen van hetzelfde wapen gesteld op de eerste verdieping, bij de deur van de zaal der afgevaardigden. Deze laatste kwamen weldra hunne zitplaatsen innemen, terwijl het korps diplomatiek en een talrijk publiek de tribunes vulden.

Men wist, dat graaf Rossi eene redevoering zoude uitspreken, om de staatkunde der regering bloot te leggen, en allen wachtten den minister met eene levendige ongerustheid, zoowel op het plein, in het portaal en op de plaats van het paleis, als op de trappen, waar eene zamengepakte menigte van allen rang en stand zich verdrong. Onder deze zag men verscheidene groepen *reducci*, namelijk vrijwilligers uit Vicenza, die bij hunne terugkomst te Rome zich van hunne, bij den kolonel Galotti gebleven wapenbroeders hadden gescheiden; laatstgenoemden bleven dienst doen, terwijl de *reducci* zich eerst na den moord van Rossi tot een legioen vereenigden; zij waren gemakkelijk te onderscheiden door hunne militaire kleeding en de dolk, welke aan hunne zijde hing. Er heerschte een algemeen gemompel onder deze groepen: »Gij zult zien dat hij niet komen zal" zeide de een. »Wanneer zal die beul dan verschijnen, dat wij hem verscheuren kunnen!" riep een ander.

Toen de afgevaardigde Pietro Sterbini, die zich naar de kamer begaf, het plein Della Cancellaria overstak, werd hij met een algemeen gejuich begroet, en men hoorde de *reducci* zeggen: »Opgepast, het uur der wraak is nabij." Eenige minuten later werd de komst van den graaf aangekondigd en zestig *reducci* spoedden onmiddellijk naar het paleis en schaarden zich in twee rijen, van den ingang van het voorportaal tot aan de eerste trede van den trap. Eene diepe stilte heerschte op het plein en in het voorportaal, toen het rijtuig des ministers op ongeveer twee ellen afstands van den trap stil hield. De Heer Rossi bevond zich in het rijtuig, vergezeld van den ridder Righetti, substituut voor de financien. Op het oogenblik dat hij er uit steeg, deed zich eensklaps de verschrikkelijke kreet: *Doodt hem!* van alle kanten hooren.

Graaf Rossi bleef bedaard en trad door de rij van reducci voorwaarts, toen hij een hevigen schop aan het regterbeen voelende, zich met verachting wendde tot degeen, die hem beleedigd had, zoo-

der daarom zijnen tred te verzachten of te verhaasten. Doch reeds was het den *reducci* door eene gelijkvormige beweging, gelukt hem van den ridder Righetti te scheiden en in hun midden te isoleren, waarop hij met een dolk in de linker borst werd getroffen. Op hetzelfde oogenblik viel hij ter neder en men hoorde verscheidene stemmen zeggen: »het is met hem gedaan, laat ons vlugten." De *reducci* verdwenen daarop uit het paleis; en men verzekerde, dat onder de buiten verzamelde menigte verscheidene handen zich verhieven, om tot stilte aan te manen, zeggende: »vlugt niet; het heeft niets te beduiden."

Rossi werd stervende opgenomen door zijnen dienaar J. Pinadier en den ridder Righetti en door hen gebragt in het vertrek van den kardinaal Gazzoli, op de eerste verdieping van het paleis, waar hij eenige minuten later den geest gaf, zonder een enkel woord te hebben kunnen uiten.

De tijding van den moord kwam natuurlijk dadelijk ter oore van de burgerwacht, aan welke de bewaking van het paleis *della Cancellaria*, was toevertrouwd, doch geen dezer manschappen maakte eenige de minste moeite, om de schuldigen op te sporen. Dit zelfde was het geval met de karabiniers (pauselijke gendarmes) en hun kolonel Calderari, die zich op het paleis Boromeo, op een paar honderd ellen afstands, bevonden. De tijding van de misdaad maakte slechts weinig indruk op de afgevaardigden, die de komst des ministers afwachtten, en zijn rijtuig hadden hooren aankomen. Eenige afgevaardigden en de leden van het korps diplomatiek verlieten evenwel, onder het uiten hunner verontwaardiging, de zaal. De andere afgevaardigden bleven bedaard zitten, en de president, advokaat Sturbinetti, opende met de meeste koelbloedigheid de zitting zonder dat noch door een der tegenwoordig zijnde ministers, een enkel woord betreffende de zoo even volbragte misdaad werd gezegd.

Om der waarheid getrouw te blijven, moet men evenwel erkennen, dat zoo de bevolking niet openlijk hare afkeuring te kennen gaf, niets, ook in den avond van den dag waarop de moord geschiedde, van hare gevoelens blijk gaf. Men mag veilig aannemen, dat de meesten leed gevoelden, en sommigen zelfs verontwaardigd waren. De groote meerderheid der bevolking had dan ook geen deel aan de verfoeijelijke manifestatie op den avond van dien dag, toen de moordenaar van graaf Rossi in zegepraal door de straten werd geleid, onder de kreten: *Leve de Derde Brutus!* en onder het zingen op de wijs der toen gebruikelijke volksliederen: *Benedetta la mano che Rossi pugnato!* (gezegend zij de hand die Rossi om het leven bragt). Karabiniers en pauselijke dragonders alleen, namen aan dit gruwelijke bedrijf deel. Men zag hen de vensters der woning van de vrouw en kinderen van het slagtoffer, onder het aanheffen hunner kreten, voorbijtrekken. Zij waren naauwelijks ten getale van een honderd vijftig personen, en onder al ze geen twintig Romeinen.

Den dag, volgende op den moordaanslag, 16 November, brak de omwenteling, waarvan deze moord een der noodwendige bedrijven was, uit. Pius IX, die in zijn paleis belegerd werd en bijna onder zijne oogen een zijner geestelijken met een kogel had zien doorboren, meende het raadzaam, ten einde nog meerdere moorden te voorkomen, zich het nieuwe ministerie, hem door den zegevierenden opstand opgelegd, te moeten aannemen, tot op het oogenblik dat hij, weder vrij in zijne handelingen geworden zijnde, als Paus en souverein tegen deze gewelddadigheden zou kunnen protesteren. Dit ministerie deed voor den vorm een onderzoek instellen naar den moordenaar van graaf Rossi, doch dit huichelachtig spel werd weldra gestaakt. Het was eerst op den 3den Nov. 1849, na het herstel van het pauselijk gezag in Rome, dat een ernstig onderzoek dezer misdaad werd ingesteld. Er deden zich natuurlijk vele moeijelijkheden op, daar men niet eens wist van welk punt uit te gaan. Doch op den 12n. Jan. 1852 stelden de bekentenissen van een der beschuldigden de regtbank in staat, om een zekeren weg in te slaan. Er kwam allengs meer licht over de zaak en men kwam eindelijk tot de volgende slotsom:

1. Dat de moord op Graaf Rossi het gevolg was van eene zamenzwering, strekkende tot omverwerping van het pauselijk gezag; daar de bekwaamheden en de moed van dien minister den zamenzweerders in den weg stonden.

2. Dat deze zamenzwering, welke vertakkingen had bij de Toskaansche en Piemonteesche volksmenners, zich in Rome zelf talrijke aanhangers had weten te verschaffen, zelfs onder de soldaten van het leger en de pauselijke karabiniers; dat zij drie voorname clubs in de stad had, een van welke als zijne hoofden erkende: Angelo Brunetti, bijgenaamd *Ciceroracchio*, Sterbini, Guerini, Bezzi en anderen, en nu eens vergaderde in eene herberg van de straat Ripitta, dan weder op het Spaansche Plein, in de woning van Brunetti, een andermaal in een hooipakhuis van den Vicolo delle Caseine. De tweede club bestond voor het grootste gedeelte uit de deelgenooten van de wijk Monte (van de lagere volksklasse) en hield zijne vergaderingen in de straat Marforio, in den winkel van de ivoordraaijers, Gebr. Faciotti, en somwijlen op andere plaatsen digt bij het Colisée of de wijk della Regola; de derde club, bijna geheel zamengesteld uit *reducci* van Vicenza en Venetie, onder het bestuur van L. Gardoni, hield zijne nachtelijke bijeenkomsten in den schouwburg Capranica, digt bij het middenpunt der stad.

3. Dat bij het naderen van den 15den November de drie clubs vereenigd waren, onder het bestuur der hoofden van den volkskring, welke op het paleis Fiano vergaderde; welke hoofden eigenaars of redacteurs waren van de revolutionnaire dagbladen *Contemporaneo, don Pirlone* en anderen.

4. Dat de moord van den graaf Rossi voorbedachtelijk was geschied, en dat men tot die misdaad besloten had, omdat de minister, met de hem krachtens de staatswetgeving ten dienste staande middelen, zich wilde verzetten tegen de voornemens van de omwentelings-partij.

5. Dat in eene op den 13den November gehouden vergadering, door Sterbini, Guerini, Brunetti en anderen besloten werd, dat de moordaanslag den 15den zoude beproefd worden en dat de noodige inlichtingen tot volvoering dezer wandaad en wapenen aan de tegenwoordig zijnde zamengezworenen zouden worden gegeven.

6. Dat Sterbini, Brunetti en een ander persoon in den avond van den 14den aan de leden van den populairen kring duidelijk te verstaan gaven, wat den volgenden dag zoude plaats grijpen; dat dienzelfden avond verscheidene hoofden der zamenzwering zich vereenigden op het kasteel B[illegible] met de *reducci*, aan wie de volbrenging van den moord werd opgedragen, terwijl men tevens de juiste plaats en de wijze van uitvoering bepaalde. Zes of acht *reducci* beloofden hunne materiëlen bijstand en verbonden zich, om op de plaats tegenwoordig te zijn, ten einde de volvoering van het misdrijf te bevorderen, en des noodig hem, die de stoot zou toebrengen, bij te staan.

7. Dat op den 15den November ongeveer zestig *reducci*, met eene dolk gewapend, zich bevonden op het paleis van de kanselarij, waar den minister de doodelijke stoot werd toegebragt, door een persoon als *reducci* gekleed.

8. Dat de zamengezworenen, in hun moorddadig voornemen geslaagd zijnde, zonder eenige hinderpaal of beletsel te ontmoeten, noch van de zijde der gewapende magt, noch van die der bevolking, het plan om zich naar het Quirinaal te begeven en door omverwerping van het pauselijk gezag de aangevangen democratische omwenteling te voltooijen, tot den volgenden dag uitstelden; dat de moordenaar van graaf Rossi dien zelfden avond in triomf door de stad werd geleid; dat den 16den het Quirinaal belegerd werd, enz.

Uit deze conclusie blijkt, dat de debatten voor het hooge hof hebben geloopen over drie punten.

1. Zamenzwering tegen de persoon van den souverein en de gestelde regering.
2. Moord met voorbedachten rade op graaf Rossi.
3. Majesteits-schennis, gepleegd gedurende den dag van den 16den November 1848.

De personen, door den regter van instructie, tevens openbaar aanklager, beschuldigd, verdeelden zich in twee kathegoriën: namelijk de voortvlugtigen en de gevangenen; de eerstgenoemden zijn talrijk.

De gevangen beschuldigden, zijn ten getale van zestien, onder welke Sante Constantini, oud 24 jaren, en beschuldigd den doodelijken steek toegebragt te hebben. Tegen dezen is de acte van beschuldiging formeel, wordende jegens ieder hunner in dat stuk met veel helderheid de hem ten laste gelegde misdaad ontvouwd.

Volgens de jongste uit Rome ontvangen berigten, heeft de regtbank uitspraak gedaan over tien der beschuldigden. Luigi Grandoni en Sante Constantini zijn ter dood veroordeeld; Ruggiero, P. en S. Facciotti tot levenslange galeistraf; Capuana en Fatrani tot twintig jaren dwangarbeid; F. Constantini, Selvaggi en Testa tot vijftien jaren van dezelfde straf. De overigen zijn nog niet op vrije voeten gesteld, omdat zij reeds vroeger veroordeeld of wegens andere misdrijven beschuldigd geworden waren. Voor dat het vonnis definitief is, moet de zaak nog voor het hof van appèl dienen. Met deze tweede en laatste procedure is den 12n. M[illegible] een aanvang gemaakt.

Mengelingen.

DE VREK.

(Vervolg en slot van No. 25.)

»Ik kreeg een andere dienst, maar vergat het papier en later dacht ik er niet meer aan. En misschien zou ik er nooit meer aan gedacht hebben, had ik zoo straks niet gehoord, wat morgen gebeuren zou. Nu ging ik dadelijk naar mijn kist, kreeg de stukken en dankte God of ik honderd daalders had gekregen, dat ik u helpen kan. Als hij dat morgen onder de oogen krijgt, zal de vrek wel anders staan te kijken. Ik beloof u, ik zal morgen ook in de geregtszaal zijn, om, als 't noodig is, het mijne er van te zeggen.»

Men kan zich moeijelijk de vreugde en verrassing en de mengeling van aandoeningen voorstellen, die de brave vrouw op dat oogenblik overmeesterden. Met tranen in de oogen hief zij hare gevouwen handen ten hemel, en zeide:

»Alwetend God en Vader! hoe wonderbaar brengt gij mijne onschuld aan den dag. Eeuwig zij Uw naam gepresen!»

Allen waren aangedaan, en de Heer A.. betuigde het dienstmeisje zijnen hartelijken dank voor haar groote dienst, die zij bewezen had, spoorde haar aan, om den regter ook even rond en openhartig alles te vertellen, wat zij al bij hem gedaan had. Daarop ging hij met haar naar den President van de regtbank, gaf hem te kennen, dat dit meisje, in de zaak die morgen dienen moest, gewigtige ontdekkingen en bijzonderheden zou kunnen mededeelen.

De President verhoorde haar zeer omstandig, verzocht haar den volgenden dag als getuige op te treden en overigens het stilzwijgen te bewaren. Ofschoon voor zich zelven overtuigd, dat de beruchte vrek het ongelijk aan zijne zijde had, zou hij, bij gebrek aan bewijzen, den schuldige onschuldig moeten verklaren, en de onschuldige in groote moeiten en zorgen hebben doen wikkelen.

Op den bestemden tijd was de Heer A. in de geregtszaal, om van den afloop der zaak getuige te zijn. H... kwam binnen, zijn voorkomen teekende verrassing en ontsteltenis, en op de vraag van den Regter, of hij vol bleef houden, dat hij geen geld van de modemaakster ter leen gehad had, was zijn antwoord kort af.

»'k Heb geen geld noodig gehad, 'k zou niet weten wat er mee te doen. En buitendien zou ik 't bij zoo'n arme vrouw niet gevraagd hebben.»

»Zijt gij dan in staat en bereid dat met eeden te willen bevestigen?» vroeg de regter nadrukkelijk, terwijl hij hem scherp aankeek.

»Ja,» antwoordde hij met een bevende stem.

Nu toonde deze hem de schuldbekentenis.

Als van den donder getroffen stond hij daar. Toch duurde het maar nog een oogenblik, toen hij zich vermomde, en met een akelig krijschende stem riep:

»'k Dat is valsch, dat is een nagemaakt stuk. 'k Wil dadelijk zweren, dat het mijn hand niet is.»

Er heerschte eene akelige stilte in de zaal, die vervangen werd door een dof gemompel van afkeer, verfoeijing, ja van vervloeking zelfs.

Zoo iets had men nog nimmer bijgewoond. Dat hij een vrek was wist ieder, maar zoo'n ijzingwekkenden schurk had men nooit vermoed.

Nu kwam, op bevel van den regter, de meid voor, die destijds bij hem gediend had en waardoor de schuldbekentenis teregt was gekomen. Zij deelde bij vernieuwing alles mee, wat wij reeds verteld hebben, en nu wist de vrek zich niet meer te redden.

Hij zweeg.

Doordrongen van den diepsten afkeer van zulk een verregaande boosaardigheid, en verontwaardigd over de schaamteloosheid en hardnekkigheid van den ouden onverlaat, stond de regter op, sprak hem op een toon aan, die eensdeels getuigde van ontevredenheid en afgrijzen, maar anderdeels van medelijden, hoe een oud man aan den rand des grafs, om een paar honderd daalders, eene arme weeuw en weezen ongelukkig zou maken, zonder te bedenken, dat God hem nu of namaals zijn ongeregtigheid zou moeten vergelden.

Daarop sprak hij het vonnis uit, daarin bestaande, dat hij het geleende geld, met de verschenen interessen, dadelijk moest uitkeeren, al de proceskosten en, bovendien, vijf honderd daalders boete moest betalen of anders, in plaats van die boete, een jaar gevangenisstraf ondergaan.

Ofschoon 't hem uit de oogen te lezen was, dat hij liever een jaar in de gevangenis zou zitten, dan vijf honderd daalders te betalen, besloot hij tot het laatste.

In den kerker kon hij ook niet woekeren.

Maar dat hem dat smartte, dat hij dat geld moest missen, was aan alles te zien en te hooren.

Een algemeen gejuich ging er op, toen 't vonnis geveld was.

Lang echter overleefde de vrek dien dag niet, hij werd sukkelend en bedlegerig.

Trouwens, ofschoon hij voelde dat zijn einde naderde, was alles nog geld en geld alleen. Van een Geestelijke wilde hij niet hooren, en zijne kinderen wilde hij niet bij zich hebben.

Op een namiddag, toen zijne dienstmaagd in zijn kamer kwam en merkte dat hij sterven ging, wilde zij zich verwijderen en gaauw zijne kinderen roepen. Maar hij wenkte haar en wees naar een groote geldkist, die bij zijn bed stond. Zij moest die openen. Met moeite bragt hij haar aan 't verstand dat zij een kleiner kistje, dat voor de hand stond, er uit moest krijgen en bij hem op bed zetten. Zij voldeed aan zijn verlangen; met bevende handen opende hij het. 't Was boordevol met goudgeld. Met afschuwelijke blikken staarde de stervende op het glanzend goud, roerde er met de handen in om, terwijl het doodsgereutel zich liet hooren.

In doodelijken angst, niet weinig verhoogd door dit afschuwelijk schouwspel, liep zij de deur uit, naar zijne dochter, die onmiddellijk met haar terug kwam. Trouwens hij was *dood*; zijn half geopende oogen schenen op het goud te staren en in zijn regterhand hield hij eenige goudstukken geklemd.

Al die schatten intusschen, voor 't meerderdeel onregtvaardig verkregen en bijeengeschraapt, bragten zijnen kinderen geen zegen aan. Zijn zoon, die tot dusverre in een klein winkeltje zoo wat met moeite het brood voor zijn huisgezin gewonnen had, begon nu groothandelaar te worden. Maar, helaas! na eenige jaren was alles op en de groothandelaar was kleiner dan te voren.

En de dochter had een lossen en ligtzinnigen man, die er alles doorbragt, zoodat zij, even min als haar broer, lang genot had van 't woekergeld.

En zoo had de vrek en zoo hadden zijne kinderen niets aan al dien overvloed. En hij althans, die hier in de wereld te gierig was om te eten en te drinken, leidde een allerellendigst leven en hoe 't met hem in de eeuwigheid gesteld is, laten wij over aan Hem, die een ieder vergelden zal naar 't geen hij gedaan heeft, 't zij goed, 't zij kwaad.

Lieve vrienden! 'k vond dit verhaal in een Hoogduitsch tijdschrift en achtte het te belangrijk om 't niet mee te deelen.

Ik bid u, neemt de leering, die in dit stuk opgesloten ligt ter harte. *Het onregtmatig verkregen goed gedijt niet.*

C. VAN SCHAICK.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten Junij, de koloniale schroefstoomboot Paramaribo, van Demerarij.

Den 28sten dito de Eng. schooner Lady of the Night, kapt. G. Anderson, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 28sten Junij, Z. M. korvet Pallas, kommandant Johr, naar Curaçao.

UITGEKLAARD.

Den 28sten Junij, de Nd. Am. brik Cuba, kapt. Chs. Fitz, naar Boston, lading: 338 vaten Melassie 37,929 gallons, 67 vaten Suiker 99,452 pond, 121 balen Cacao 18,315 pond, 5 balen heele Koffij 835 pond en 1105 pond oud Koper.

Den 1sten Julij, het schip Anthonie en Eugenie, kapt. C. Meijer, naar Amsterdam, lading: 414 vaten Suiker 590,182 pond, 116 balen Schoone Katoen 39,003 pond, 7 balen Vuile dito 2,600 pond, 9 kisten Boekwerken, 1 kist inh. 1 Ledikant en Matrassen, 3 kisten inh. Boeken en Glaswerk.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 22sten Mei, het schip drie Vrienden, kapt. P. A. Wilema. — Den 27sten, het schip Adolf Fredrik, kapt. J. van der Plas.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 24sten Mei, het schip Mina, kapt. P. W. de Vries.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Nd. Am. brik Cuba, de Heeren F. W. Cragin en J. F. Hampe; en de minderjarigen S. J. Samson, H. Barnett, M. J. Salomons, en C. de Jongh.

Met het schip Anthonie en Eugenie, de Heeren J. P. Sleumer, H. Goedkoop, en Mej. A. Dennekamp.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag den 27 Junij 1854.

Het Huis en Erf aan de Graveustraat, La. A No. 28. — *f* 3000. — M. J. Bula.

Bij het Departement der Onbeheerde Boedels.

Door den Vendumeester A. Salomons.

Vrijdag den 30 Junij 1854.

Het Erf, met de daarop staande Gebouwen aan de Zwartenhovenbrugstraat, bekend onder N. W. La. E No. 231, en O. W. La. D No. 461, toebehoord hebbende den boedel J. J. Gezelschap. — *f* 1450. S. van Praag. qq.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 25sten tot den 30sten Junij 1854, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 25sten, Saraatje Kuddes, 23 jaren.

Den 26sten, Johanna Theodora Louisa Olivieira, circa 2 jaren.

Idem, Charles Samuel Labadie, 6 maanden.

Den 28sten, Anna Louisa Catharina Schorrenberg Echtg. van Duncan Cameron Munro, circa 30 jaren.

Den 29sten, Mene Goslings Kesler, 24 jaren, 2de Stuurman van het Nederl. schip Cuba.

Den 30sten, Charles Nelson, 40 jaren, matroos aan boord van het Nd. Am. barkschip Cuba.

Prijzen der Producten.

De geannonceerde 100 vaten Suiker, van pl. Catharina Sophia, zijn niet toegewezen.

Binnenlandsche berigten.

Publicatie

van den 26 Junij 1854,

buiten toepassing stellende de verpligting tot borgstelling ingevolge art. 12 van het Reglement omtrent Burgerregt, bij verleening van admissie tot inwoning aan Immigranten die zich als arbeiders hebben verhuurd.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In aanmerking nemende, het groot belang, dat er, voor deze kolonie gelegen is, in de emigratie van vrije arbeiders herwaarts;

Gezien art. 12 van het Reglement omtrent het Burgerregt, afgekondigd bij Publicatie van 25 Julij 1831 G. B. No. 13;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, als volgt:

Eenig artikel.

De bepaling van art. 12 van het bij Publicatie van den 25 Julij 1831, Gouvernements-Blad No. 13, in werking gebragte *Reglement omtrent het Burgerregt*, voor zoo ver de daarbij vermelde borgstelling betreft, zal buiten toepassing blijven, bij verleening van *admissie tot inwoning* aan Immigranten alhier aankomende, die zich als arbeiders zullen hebben verhuurd.

De contracten tusschen de huurders en de Immigranten aangegaan, moeten bij de verzoeken tot admissie worden overgelegd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 26 *Junij* 1854.

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 26 Junij 1854.

De waarn. Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Z. M. de Koning heeft bij besluit van den 16 Mei 1854, alhier afgekondigd bij Gouv. resolutie dd. 30 Junij 1854, de volgende wijzigingen vastgesteld van het besluit dd. 6 Maart ll. No. 23, (Staatsblad No. 15) zoo verre betreft de briefwisseling tusschen het rijk en de kolonie Suriname.

Artikel 1.

Bij uitzondering van het voorschrift van artikel 1 van Ons besluit van 6 Maart ll. (Staatsblad No. 15) bedraagt het port der brieven, die op de daarbij vermelde wijze tusschen het Rijk en de kolonie *Suriname* verzonden worden *Vijf en Zestig Cents* voor den enkelen brief, te weten: *Tien Cents* ten behoeve van het Rijk, *Tien Cents* ten behoeve der Koloniale Kas en *Vijf en Veertig Cents* tot goedmaking van hetgeen aan buitenlandsche Regeringen of Administratien verschuldigd is.

Art. 2.

De bepaling van dit besluit treedt in werking met de eerste verzending die, over en weder, in de maand Julij aanstaande geschiedt.

POST-KANTOOR.

Op Woensdag den 5n. dezer, des voormiddags ten 11 ure, zullen de *via Corbnie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, worden gesloten.

Brieven en *Gedrukte Stukken* worden *niet later* dan tot 10 *ure* ter frankering aangenomen.

Paramaribo, *den* 1 *Julij* 1854.

Paramaribo, den 16 Junij 1854.

Koe Gester heeft van het Gouvernement verzocht, om een gedeelte van zeker stuk land gelegen aan de rivier *boven Saramacca* linkerhand in het opvaren, aan de bovenlijn van den grond *Libanon* of achterland van den grond *Osembo*, gelegen aan de *Para kreek* in pacht te bekomen.

Tijd van oppositie, *drie* weken.

Paramaribo, den 23 Junij 1854.

Bij Gouvernements-resolutie van den 21n dezer maand No. 865, is ten verzoeke van J. C. Hartman, aan Johan Casper Treheen, zoon van Maria Adriana Elizabeth Treheen vergund, om zich voortaan te noemen: *Johan Casper Hartman.*

Transport.

Den 26 Junij 1154 C. R. Berner qq. wed. Beverlij, geb. Steglich, aan A. B. de Vries, van het Huis en Erf cum annexis, op den hoek van de *Joodebreedestraat* N. W. La. C No. 45 O. W. La. D. No. 18.

Paramaribo, *den* 26 *Junij* 1854.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE